

تربیت دینی ضامن سلامت روح کودک

کودک امانتی الهی است که با فطرتی پاک و زلال همچون آینه به دنیا می‌آید و قلبش همانند زمین بکری است که برای پذیرش هر نوع بذری آمادگی دارد. به همین دلیل، بهترین دوره تربیت، دوره کودکی است که هر چه به کودک آموزش داده شود در قلب و ذهن خود ثبت می‌کند. از سوی دیگر برای داشتن جامعه‌ای سالم و انسانی بایستی از تربیت «فرد» آغاز کرد و اساس تربیت افراد در کودکی، پدر و مادر هستند. پایه‌های اولیه تربیت فرزند، در خانه و توسط والدین ساخته می‌شود به عبارتی مناسب‌ترین محل برای پرورش کودک خانواده است و تربیت صحیح یکی از حقوقی است که فرزند بر والدین دارد. خانواده کلاس اول زندگی و پرورش کودک است. کودک مبانی زندگی را در آنجا فرا می‌گیرد و خوب و بد امور را از آنجا می‌آموزد. خانواده خوب، آموزشی‌گه‌ست که کودک در آن، لبخند و قهر، درستی و خوش‌خلقی، صبر و بردباری، تعادل و تکامل، خدمت و وظیفه‌شناسی و... را می‌آموزد. خداوند صراحتاً به انسان‌ها دستور می‌دهد که هم به فکر خودشان باشند و هم خانواده خود «ای کسانی که ایمان آورده‌اید خود و خانواده‌تان را از آتشی که سوخت آن مردم و سنگ‌هاست حفظ کنید» و فردی را که خود و خانواده‌اش را از آتش جهنم نجات نداده است، ورشکسته معرفی می‌کند. در حقیقت زیان‌کاران کسانی هستند که به خود و خانواده خود در روز قیامت زیان رسانده‌اند. بنابراین اگر فرزند در دوران کودکی بر اساس صحیحی تربیت نشود و زیربنای فکری و اخلاقی او به صورت فاسد پی‌ریزی شود، در آینده نیز به سهم خود در فساد و تباهی جامعه تاثیر خواهد گذاشت. خانواده‌ای که در آن ایمان به خدا حرف اول را می‌زند محیطی پاک است که در آن نفس اماره اطاعت نمی‌شود و افراد آن در سایه ایمان به خدا، محبت و در پرتو فضایل اخلاقی، کار و کوشش به مدارج کمال مادی و معنوی می‌رسند